

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.		Egyes szám ára 6 krajczár.
Egészévre 2 frt.	Felelős szerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Félévre 1 „	FÜLÖP SÁNDOR.	BUDAPEST (Köztelek).
Három hónap 50 kr.		

A koronázás évfordulója.

E hónap 8-án lesz a magyar ezredévi ünnepek legkimagaslóbb pontja, mert akkor van dicsőségesen uralkodó királyunk megkoronázásának évfordulója s a magyar nemzet a nagy nemzeti ünnep alkalmából a lehető legnagyobb ünnepélyességgel akarja koronás királyának bemutatni hódolatát. Ilyen ünnepélyt nem csak Magyarország, de még a külföld sem látott soha, mert azt nem hivatalnok észrendzi, nem a puszta szokás tartja meg, hanem az az őszinte szeretet, az a törhetlen hűség, az az áldozatkész odaadás, az a határtalan hála, a melylyel egy lovagias nemzet, egy becsületes gondolkozású és lizta érzelmű ország felkent fejedelme iránt viseltetik.

S azon a nagy ünnepnapon a nemzet hő imát fog mondani az egek urához, hálát fog rebegni mindenképpen ajka, hogy annyi balsors után ilyen uralkodóval áldott meg bennünket, a kinek bölcsen tartott jogora alatt új életre kelhettünk, kiheverhettük sebeinket, meggyógyulhatott honfiszívünk sajtó fájdalma s elérhettük, a mennyire a mostoha idők és viszonyok megengedték, a polgári megalégedés bizonyos magos fokát is. De a hálaimán kívül, kivált a borongó jövőre való tekintettel, könyörgés is fog szállni az egek urához, hogy tartsa meg jóságos fejedelmünket

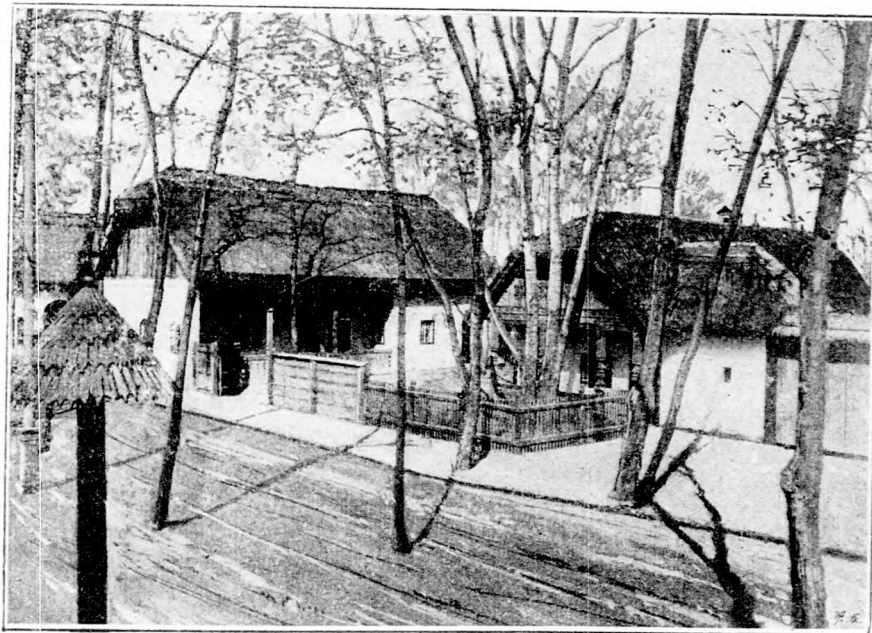
az emberi kor végső határain túlra is, hogy befejezhessük megkezdett művünket, hogy a szabadság virága megerősödhessék országos intézményeink talajában s több nyugalommal és kevesebb aggodalommal tekinthessünk a bekövetkezők elé.

S a nemzet forró imája egyesülni fog a királyéval, a melyben ő viszont az ég áldását fogja lekérni hű s hódoló magyar nemzet feje

s örök életet fog kívánni népének és országának. S az egek ura a maga véghetetlen kegyelmében megfogja hallgatni az egymásért lelkesülő és könyörgő királyt és nemzetet s a kettő közötti kapocsnak, fényes szent koronáknak ragyogását örökké tündöklővé fogja tenni.

Ez a hit, ez a szentremény

fog meglátszani a koronázás évfordulójának minden perczenetén s fog élni a nemzet minden egyes hű fiának szívében. Ez fog bennünket biztatni leginkább a második ezredév küzdelmeiben való kemény kitartásra s arra a törekvésre, hogy mint eddig ki tudtuk vinni a világ becsülését és rokonszenvét, úgy ezután csodálattára tegyük magunkat érdemessé, hogy mindenki kénytelen legyen elismerni rólunk azt, hogy hiven és méltóan betöltöttük helyünket s megfeleltünk rendeltetésünknek. Amen.

Zalamegyei parasztház.

A delegációk.

A király a hét elején fogadta a monarchia mindkét fele által a közös ügyek megbeszélésére és a közös költségvetés letárgyalására kiküldött bizottságokat Budán. Azok a beszédek, a melyeket ilyenkor a delegációk elnökei a királyhoz intéznek s a melyet ezekre a király válaszképpen mond, rendszeren felvilágosítják a népeket a politikai helyzetről. Ezekből a beszédekből tud meg az idén is, hogy egyelőre külföldön nem fenyeget bennünket, ámbar Keleten borús a láthatár. De a míg a hatalmak egyetértenek az iránt, hogy a békét fenn kell tartani, arról az oldalról sem fenyeget semmi veszély.

Ennek daczára azonban serényen folytatja a közös kormány a hadsereg felszerelését, a mi más szóval annyit jelent, hogy ismét négy millióval többet kér a közös hadügyminiszter a delegációktól, mint tavaly.

Már rég nem hallottunk oly bátor és önértékes szót, mint a melyet a magyar delegáció ez idején elnöke, Széll Kálmán erre vonatkozólag mondott. Meg fogunk — ugymond — adni mindent, a mit a monarchia és ez által a két állammal mindegyikének jólete és biztonsága megkövetel, de . . . csak annyira, a mennyire a nemzet anyagi ereje megengedi, megbirja.

Olyan őszinte nyilatkozat ez, hogy szinte elszoktunk már tőle, mert annyi esztendőn át egyebet se hallottunk a magyar delegációtól, mint feltétlen megadását és helyeslését mind annak, a mit a közös kormány kért és tenni szándékozott. És Széll Kálmánnak a királyhoz intézett emez őszinte és komoly szava a közös kormánynak szólt, hogy vessen határt a népek erejének a kihasználásában, s ne kergesse a gazdasági válságból egyenesen a tönkbe. S a király nem vette rossz néven ezt az őszinteséget, sőt ellenkezőleg kezét fogot Széll Kálmánnal s megköszönte neki a beszédet. Okuljon ebből a közös kormány és Ausztria is és lássa be mind a kettő, hogy Magyarország nem szűkeblüségéből kezdi a számadások ellen felemelni a szavát, hiszen ez a mi nemzetünk harmincz esztendőn át eléggé megmutatta a gavallérságát, de sajnos most már a végire jutottunk, fej és számítás nélkül tovább költekeznünk nem lehet. Elég baj, hogy eddig is tettük, de a multat most már hiába bolygatjuk, azon többé nem segíthetünk. Jó hogy még idejekorán észrevetjük magunkat s fordítani akarunk a dolgon. Ennek a változásnak előfutárja Széll Kálmán önértékes beszédje s ennek a jobbra való fordulatnak biztató és reménykeltő jele az a jószágos kegy, a melylyel a király ezt a nyílt és őszinte szót fogadta.

Adja Isten, hogy minél előbb hasznát lássuk.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Országgyűlés.

A képviselőház a pünkösdi szünetek után némi aggodalmak közepette kezdte meg üléseit. A kormánypárton is válságtól féltek, a nemzeti pártról is hasonló híreket terjesztettek s így természetes, hogy senki sem tudhatta, hogy hát tulajdonképpen hányadán vagyunk parlamentünkkel. Legelőször is

A mérsékelt ellenzék bontakozott ki a homályból, a mennyiben gróf Apponyi Albert megjelent a gyűlésen s kinyilatkoztatta, hogy addig a míg ereje engedi, küzdeni fog elveiért s hogy a politikától való visszavonulásra nem is gondolt. Az erre vonatkozó híresztelések tehát pusztá koholmányok. Napirenden

A kuriai biráskodásról szóló javaslat tárgyalása volt, a melynél gróf Apponyi nagyszabású beszédet mondott s kimutatta, hogy az a javaslat csak félrendszabály. A kuriai biráskodásról szóló törvényt tulajdonképpen Apponyi gróf sürgette, mert azt akarta elérni vele, hogy a megtámadott választások eredményét ne a képviselőház igazoló bizottsága, hanem egy független bírói testület, a kuria, vizsgálja meg és ítéljen felette. A kormány ezt aztán úgy módosította, hogy bizonyos választásokat a kuriához fog áttenni, mások felett pedig a képviselőház fog ítélni. A cél tehát, a mit gróf Apponyi kitűzött, hogy t. i. a választások tiszták legyenek, nincs elérve. Hanem azért gróf Apponyi még is elfogadta a javaslatot, mert jobb valami, mint semmi. Utána Polónyi Géza is hasonló értelemben beszélt. Majd gróf Batthyány Tivadar mondott még figyelemre méltó beszédet, a melyet a ház nagy tetszéssel fogadott. Ő is sok pontját kifogásolja a javaslatnak, de általánosságban elfogadja. Végül Hermann Ottó beszélt a javaslat ellen.

Költségeink a czári koronázásra. A külügyminiszter érdekes póthitelt kér az idején delegációktól. Az orosz udvarnál levő nagykövetünknek ugyanis a czár koronázásánál felmerülő költségeiről van szó s arra nem kevesebb, mint 80 ezer forintot irányoztak elő. Egy pár napi ünnepségekre ez az összeg ugyancsak busás, de nem sajnáljuk, mert hát nagyhatalom vagyunk s nagykövetünknek állásához mértén kell fellépnie. Csak azután eszükbe is vésődjék az oroszoknak, hogy mi is a világon vagyunk s velünk is számolni kell.

Népgyűlés Váczott. A vácsi függetlenségi és 48-as polgárok a múlt vasárnap igen látogatott népgyűlést rendeztek, a melyen Kossuth Ferencz, Lakatos Miklós és Hentaller Lajos is résztvettek. A pályaudvaron Kossuthot nagy néptömeg várta s szívélyes tüntetések mellett kísérte a népgyűlés helyére, a hol nagy szónoklatot tartott az önálló vámterületről. A nemzet — ugymond — ha nem intézheti saját akarata szerint ügyét, akkor olyan állapotban van, mint az az egyén, ki gyámság alá kerül. Ha az önálló vámterületet és az önálló nemzeti bankot sikerül kivivnunk, akkor Magyarország megszire előre halad az állami függetlenségnek útján. Akkor az osztrák látván, hogy nincs többé érdeke belénk kapaszkodni, békénket fog hagyni. Remélem, — ugymond, — hogy önök szavazatukkal támogatni fogják a tábor, mely a függetlenség utain jár s egy érzéssel fogják lobogtatni a függetlenség zászlaját. Szavamat avval zárom, hogy éljen a magyar polgár, a politikai és állami függetlenség. A beszédet lelkesült éljenzéssel fogadták.

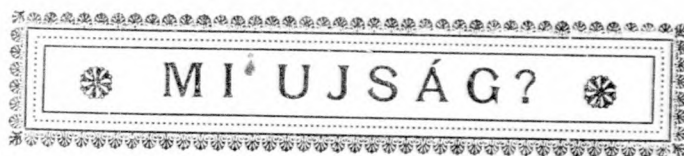
A kiegészítés tárgyalásainak állásáról ugy a magyar miniszterelnök, mint az osztrák jelentést tettek e héten a királynak. Hogy mit mondtak, azt nem tudjuk, csak azt látjuk, hogy a dolog a jelentések után sem akar előre haladni.

A bécsi polgármesterválasztásokból ismeretes Lueger, a ki most alpolgármester és képviselő is, ugyancsak megtámadta Magyarországot a bécsi képviselőházban. Lueger sokkal kisebb ember, sem hogy Magyarországot kihozná türelméből az ő piszkolódásaival s mindössze csak azért említjük fel mi is, hogy nyoma legyen, ha egyszer tagadni mernék osztrák szomszédaink, hogy az ő képviselőházukban Magyarországot szidták.

Kréta szigetén a lázadás kialuvó félben van, mert a megérkezett idegen hadihajók még is csak tiszteletet parancsoltak s megijesztették a verekedő ellenfeleket. Csakhogy azért a rend aligha fog helyreállni egészen, mert arra az állapotok gyökeres javítása kellene. A míg az idegen hadihajók Kanea kikötőjében lesznek, addig pihenni fog a gyilok, azután azonban valószínűleg újból megindul az öldöklés.

Az olasz kamara a héten tárgyalta Baratieri tábornok mentelmi ügyét s elhatározta, hogy kiadja őt a bíróságnak. Baratierit ugyanis afrikai veresége miatt akarják törvény elé állítani, de mert képviselő is, előbb ki kellett kérni őt az országgyűléstől. Mikor az országgyűlés ezt a kérdést tárgyalta, az ellenzék nem csak Baratierinek, hanem az akkori kormány tagjainak a vád alá helyezését is követelte.

A moszkvai szerencsétlenség.

Megdöbbenő esetről hozott hirt a táviró Moszkvából a csár koronázási ünnepélyéről. Oroszországban ugyanis ősi szokásból a koronázás emlékére ajándéktárgyakat osztanak ki a nép között. Ez alkalommal emlékkorsókkal akarták megajándékozni a felgyülekezett tömeget, s e czélből a Kodinszki mezőn több sátrort állítottak fel s azokba helyezték el a korsókat. A térség már egy e.ész nappal a kiosztás megkezdése előtt megtelt közönséggel, úgy hogy a kitűzött órára félmilliónál jóval több orosz várta az ajándékkorsót. A nép és a sátrak közé mély és széles árkot vontak, hogy ne rohanjon egyszerre ezer meg ezer ember neki a sátraknak, hanem csak négyesével jusson át az árkon átvett hidakon. Alig tudta azonban meg a tömeg, hogy a kiosztás megkezdődött, mind tola-kodni kezdett s azok, a kik leghátul állottak nem is sejtették, hogy az első sor egy árok szélén áll. Így történt azután, hogy egy pillanat alatt szinültig megtelt az árok a belezuhantakkal s a hátulról jövő emberáradat már emberek testén haladt át a sátrak felé. Azt mondják, hogy a legtöbbben észre se vették, hogy embereken gázolódnak. Az árokba odaveszettek számát ma még nem tudják egészen pontosan, de hogy több háromezernél, azt az egy hét óta tartó temetésekből következtetik. Ehhez járul még vagy ezer asszony és gyermek, a kit agyonszorítottak s körülbelül kétszerannyi sebesült, a kiknek vagy a karuk törött, vagy a lábuk, bordájuk, a nagy tolongásban, úgy hogy az ünnepségek áldozatait 4—5 ezerre tehetjük. S ki tudná megmondani, mennyivel lett volna ez a szerencsétlenség még nagyobb, ha kozákok nem érkeznek s a tömeg felét vissza nem szorítják a térről. A csár könnyezve hallgatta a szerencsétlenségről való jelentést s nyomban beszüntette az összes tervezett multságokat és estélyeket. Megindulásában meghagyta, hogy minden egyes elveszett családjának ezer rubelt fizessenek ki az ő magánpénztárából. Az orosz nép nagy része babonás s ezek ezt a szerencsétlenséget rossz előjelnek tekintik, mondván, hogy II. Miklós csár alatt a népek

mint a legyek hullani fognak. Olyan rossz időket élünk, hogy még igazuk is lehet nekik.

Csoda Pécssett. Baranya vármegye székvárosában, a kies fekvésű Pécssett a napokban nem mindennapos csoda esett meg. Az Agoston-utczának egyik háztulajdonosa ártézi kutat furatott. Ez a munkálat nem áll egyébből, mint egy felülről folyton megtoldható ércesőnek a földbeveréséből, mely hogyha vizet ér, a reá alkalmazott szivattyu csak úgy ontja az ivóvizet. A kutfurók munkába állottak s három napig sulyos pörölyütések zajától hangzott az egész budai külváros, míg végre valami szennyes színű folyadék kezdett a csőből szivárogni, mely mindjobban megtisztulva, csak úgy ontotta a haragos barna italt. A tulajdonos estefelé kinézett munkásaihoz, a hol épületes látvány tárult szemei elé. A kutfurók oly részegek voltak mint a csap s a szomszédok pedig kantaszámra hordták a csodálatos folyadékot haza, mely százszorta jobb volt a Tetyeforrás vizénél. Végre ráakadtak a részegítő nedű nyitjára. Az Agoston utczai telek alatt, a hol a kutat furták, a Schöbi-féle sörház jégpinczéje nyulik, megrakva fölösen sörös hordókkal. Itt hát az a csifra dolog esett meg, hogy a cső egy kétszáz akós jóféle barna sörrel telt hordóba tévedt és ennek a tartalmát szivattyuzták ki a vízre vágyó munkások.

Egy évig a Tiszában. Megdöbbenő esetet irnak nekünk Szegedről. Egy ó-kanizsai hajós kifogott a Tiszából egy teljesen feloszlott gyermekhullát. Az elföldelt tetemnek regénye van. Tavaly történt, hogy két apátlan-anyátlan gyerek, *Révész Lajos* és *Révész Gyula* elkeseredettségükben a Tiszába ugrottak. *Révész Gyula*t egy arra menő hajó megmentette, de a kisebb *Lajost* elsodorta az ár. A véletlen játéka, hogy ugyanaz a hajós fogta ki a kis öngyilkos hulláját, ki egy éve megmentette a halott bátyját.

Elhamvadt község. A biharmegyei *Rév* község porrá égett. 116 ház hamvadt el, köztük a község-háza és a posta, melyekből azonban az iratokat megmentették. A tűz gyermekek játékból keletkezett *Géczy Mihály* istállójában. A község 70 tűzoltója, esendőrök és a nagyváradi tűzoltóság működött közre az oltásban. A kár 40,000 frt. Sok sebesülés történt. A nagy nyomorban levő község javára gyűjtés indult meg.

Elfogott postabetörök. *Topolyáról* írja levelezőnk, hogy dr. *Hudsi János* orvos szolgája, *Vasics Milán* szövetkezett egy *Mandies* nevű suhanczezal, hogy az ottani postát kirabolják. *Mandies* be is tört a hivatalba, de a postáskisasszonyt a zaj felébresztette, benyitott a hivatalba, mire a betörő az ablakon kiugrott. A postakocsisok üldözőbe vették a betörőket és mindkettőt elfogták s a járásbíróság börtönébe esukták.

Leelőtt fuvaros. Nagyváradról jelentik, hogy *Hart-*

man Márkus margitai kereskedő egy fuvaros szekeren bejött Nagyváradra s egy fogadóba szállt. Fuvarosa vacsorálni ment s azután visszatért a fogadóba. A kapuban azonban egyszerre lövés dördült el s a fuvaros egy jajkiáltással holtan rogyott össze. Az ismeretlen gyilkos valószínűleg pénzétől akarta megfosztani, mert a szerencsétlen 60 frrtal terhelt pénztárczáját mutogatta a koresmában, a hol megvacsorált. A lövés zajára azonban sokan szaladtak össze s a gyilkos jobbnak látta zsákmány nélkül elmene-külni. A rendőrség egész éjjel nyomozta a tettest, de még eddig semmi eredményre sem akadt, a mely a gyilkos nyomára vezethetne.

Leégett falu. *Löcséről* írják, hogy *Zsakarócz* szepesmegyei községben tűz támadt, a mely olyan rohamosan terjedt, hogy rövid idő alatt a körülbelül hetven házból és melléképületekből álló falu egészen leégett. Elpusztult a paplak és az iskolaépület is. A nyomor igen nagy.

A szent korona kitétele. A koronát június hó 5-én délelőtt 9 órakor vitték át a koronateremből a kihallgatási terembe. Itt a vasszekrényt egy emelvényre tették. Ez előtt három diszes asztal volt, mind a három vörös bársony arannyal áttört vánkossal. A koronát a szekrény felbontása után a középső vánkossra helyezték. Az ettől jobbra eső vánkossra a kardot és jogart, a balról levő párnára pedig a többi koronázási jelvényt tették. Innen azután fényes kísérettel, a melyben résztvett a fővárosban időző tanulóifjuság is, átvitték a Mátyástemplomba s ott három napi közszemlére kitétték.

Végzetes tévedés. Mikulán Joun kovárdi (Temes m.) lakosnak a szomszédasszonyok megsugták, hogy huga, férjezett Glubosán Petruné bűnös viszonyt folytat *Dimitria Pável* ugyanottani lakossal. És miután huga többszöri kérelme daczára sem akart lemondani *Dimitria* szerelméről, feltette tehát magában, hogy ő fogja helyreütni sógorának beszenyezett becsületét. Foglalkozásához képest Glubosán eltávozott hazulról, hogy a Maroson tutajokat továbbbitson, a honnan azonban egy beállott szélvihar következtében az éjjeli órákban visszatért lakására. Mikulán Joun arra számítva, hogy sógora távollétében *Dimitriát* hugánál fogja találni, forgópisztolylyal felfegyverkezve állott őrt az udvarban, hogy annak eltávozását meglesse. Éjfél után 1 órakor Glubosán Petru kutyája szüntelen ugatása következtében az udvarra akart menni, hogy szétnézzen. A konyhaajtón kilépve egy golyótól mellbe találva eszméletlenül rogyott össze. Csak a szerencsétlen jajgatásáról ismerte fel Mikulán, hogy *Dimitria* helyett saját sógorát lötte agyon. Glubosán még az éjjel meghalt. Mikulán Juont pedig a esendőrök letartóztatták.

Emberélet egy fáért. *Miskolcztól* írják, hogy három *noszvaji* legény kiment az erdőre, hogy galyakat hozzanak. A midőn egy fa kivágásához fogtak, egyszerre az erdőkerülő előttük termett. A legények futásnak eredtek s minthogy többszöri felhívásra

sem álltak meg, az utánuk lőtt és a golyó egyiknek a hátába furódott, a legény összeroskadt és nem sokára meg is halt, a másik kettő elmenekült. A vizsgálatot megindították.

Nagy jégeső. Nyitráról írják, hogy Sissó nyitra-megyei községben Felső-Rédeken, Alsó-Rédeken, Nagy-Vendégben és még több helyen körülbelül háromnegyed óra hosszat tartó jégeső volt, mely a vetésekben nagy pusztítást vitt véghez. Thaszáról, Bars-megyéből is azt jelentik, hogy ott és a környéken felhőszakadás pusztított jéggel vegyest.

Innen-onnan. A király köszönete. A király báró Wiederhofer udvari orvoshoz, a ki Károly Lajos főherceget gyógykezelte, rendkívül meleg hangu köszönő iratot intézett. — *Nyolcz ember megmérgezve.* A mácsai uradalomban nyolcz urasági eseléd, mérgezés tünetei közt súlyosan megbetegedett. A körorvos megvizsgálta őket s azt mondja, hogy a mérgezések nem halálosak. — *Villámsújtott halott.* A szegedi Baktó-tanyán Domokos Antal ravatalon feküdt, a villám a házba csapott s a halottnak arczát szén feketére pörkölte. — *Felöklelte a bika* Szegzárdon Szücs Ferenczet s mikor leesett, úgy rágázolt, hogy a medencezsontja eltörött. Kórházba vitték.

A ki föltétlenül jó kaszát akar venni, az csak is a híres „Kárpáti“ kaszát vegye meg, mert általánosan tudjuk, hogy ez a legjobb kasza a világon. Vigyázzunk azonban, hogy a valódit kapjuk, melynek könyökébe a „Kaszás“ védjegy bele van verve, a valódi „Kárpáti“ kasza kizárólagosan csak *Mauthner Odön magkereskedésében Budapesten* kapható.

ORSZÁGOS MAGYAR

KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Az igazgatóság tagjai: **Telesi Géza** gróf, elnök; **Bobdai Csávossy Béla**, alelnök; **Andrássy Géza** gróf, **Ahsbals Leó** lovag, **Dessewffy Aristid**, **Komjáthy Béla**, **Péchy Tamás**, **Rothkugel Arnold** lovag, **Rudnyánszky Béla**, **Szentkirályi Kálmán**, **Sztáray István** gróf, **Szőnyi Zsigmond**, **Telesi Sándor** gróf. — **Vezérigazgató:** **Szőnyi Zsigmond.**

A szövetség ma az egyedüli intézet, mely hazánkban a korlátolt felelősség elvén alapulván a

tűz- és jégkárbiztosítást

a lehető legelőnyösebb díjak mellett eszközli, a károkat a leggyorsabban minden levonás nélkül kifizeti, méltányos és igazságos eljárásával a közönség teljes megelégedését magának kivitva, úgy az

általány- mint az épületbiztosításoknál

csak a tiszta díjat és a kinstári bélyeget számítja fel, mindenemű más illeték kizárásával.

Általános elismerésben részesülnek a szövetség által a

jégkárbiztosítás terén

életbeléptetett reformok, melyek a kárfelvételi eljárás igazságosságát és pártatlanságát feltétlenül biztosítják. Kárfelvételi költséget a szövetség tagjainak nem számít fel, a biztosított érték és a kárfelvételnél megállapított tényleges érték közti különbözethez megfelelő díjhányadot tagjainak visszafizeti. Ha 20 földművelő egy csoportban — külön-külön ajánlattal — termését jégkár ellen biztosítja, a szövetség mindegyikét 10 (tíz) % díjengedményben részesíti.

Felvilágosításokat szívesen ad az **igazgatóság Budapesten**, (József-körut 8. sz.) és a **vidéken a szervezett ügynökségek.**

A káposztának átpalántálása. Közönségesen úgy szoktunk eljárni a káposztatermelésnél, hogy kihült vagy hideg ágyba elvetjük a káposztamagot és ha harmadik-negyedik levelébe hajtott, a szabad mezőre kiültetjük. Sokkal szebb káposztát termelhetünk akkor, hogyha a palántákat még egyszer átpalántázzuk. Az eljárás az, hogy midőn a káposztanövény szikleveleit hajtotta ki, elültetjük 2—3 em.-nyi távolságra egy kihült melegágyba oly mélyen, hogy a sziklevelek egészen a földet érhék; ha aztán ezt a melegágyat kellőleg szellőztetjük, a palántákat olykor-olykor meglocsoljuk, a déli órákban az árnyéket előidéző deszkatablákat rakjuk rá, később pedig az ablakokat egészen eltávolítjuk, hogy megedződjenek a palánták, akkor hatalmas gyökérrzettel bíró palántákat nyerünk, a melyekből nagyon szép káposztát szerezhetünk, sokkal szebbet, mint az idej palántázás után. Egyáltalán az átpalántálás minden zöldségnemnél kitünő eredménnyel jár és a kertészek egyik főtítka.

A szarvasmarha-bögöly támadásai ellen a mennyire lehet, meg kell védeni a legelőn élő állatainkat, mert jól tudjuk, hogy a bőr alá furakodó bögöly-álezák által előidézett daganatok nemesak alkalmatlanok, hanem a bőrnek is ártanak; a kifejlődött álezák kibuvása után visszamaradó likak értékét csökkentik. A forró nyári napok déli óráiban rajzó bögölylegetek azzal igyekeznek távol tartani, hogy mindenféle, a legyeket távol tartó bűdös erős szagu szerekkel (szarvasszarvolaj, kátrányos víz, dohánylé, karbolsavos olaj, stb.) bekenik az állatok hátát, a hol nem tudják magukat nyalni s ezzel a bögölylegetek által lerakott petéket — tojásokat — eltávolítani. Ajánlják a sóval vagy sósvízzel való bedörzsölést is azzal a magyarázattal, hogy egyik állat a másikat nyalja végig a hátán, ha megérzi a só ízét. A szőrökre rakott petéket a legelőn élő állatok naponkénti gondos takarításával is eltávolíthatni, mielőtt a petékből az álezák kibujnának és a bőr alá furakodnának.

Mire ügyeljünk az ujonnan átültetett fáknál? Az első nyáron nagyon kevés a tennivalónk, legfőljebb nagyobb szárazság esetén egyszer-kétszer alaposan meg kell öntöznünk a fákat s ekkor igen tanácsos lesz a vizet hig trágyával keverni. A fák környékéről ki kell gyomlálni a gázt, az esetleg fedetlen gyökereket betakarjuk, a talajt pedig ősszel és tavasszal óvatosan felporhanyítjuk és az esetleges fattyuhajtásokat irgalmatlanul eltávolítjuk. Az első

tavaszzsal a koronát meg kell nyenesni és ezt egészen a hatodik évig gondosan keresztülvizszük. Gyümölcs-ágot a harmadik év végéig nem törünk meg.

A csigák ellen. A kerti vetemények ellenségei között bizonyára számot tesznek a csigák, ezek a falánk és szapora állatok. De hát még sincs olyan állat a világon, a melynek valami hasznát ne lehetne venni, így a falánk csigákat is felhasználhatjuk és megszabadíthatjuk növényeinket ez ellenségektől. A csigákat a baromfiak igen szeretik, de még mint trágya is igen jó szolgálatot tesznek. Hogy fiatal veteményeinket megmentjük, idejekorán kis árkot huzunk a veteményes ágyak körül, a melyet apró zuzott takarmánysóval töltünk meg, só helyett használhatunk azonban fahamut is, miután mindkettő egyforma szolgálatot tesz. A csigák ugyanis sem a sót, sem a hamut ki nem állják s ezeknek csak tájékára sem mennek. Az árok szélén összesereglett csigákat azután összeszedjük és a baromfiaknak adjuk. Különösen a libák és kaesák igen szeretik, de még a külföldi tyukok is. Sokan, a hol nagyon elszaporodott a csiga a kertben, ezeket az állatokat be is boesájtják. Ez azonban nem helyes eljárás, sokkal ezélszerűbbnek tartjuk a varanosos békát, a mely félelmetes állatok — minden rossz hírük daczára — kertjeink legjobb őrei, nem csupán a csigák ellen, hanem mindenféle más repülő kártékony féreg ellen. A varanosos békának egyetlen egy kertből sem lenne szabad hiányoznia és nem üldözni, hanem inkább védelmezni kellene. Ha a csigák nagyon elszaporodtak, nem marad egyéb hátra, mint korán reggel, vagy estefelé összeszedni őket, vagy pedig ha hozzájuk nyulni nem akarunk, hamuval hintjük le, a mely azonnal megöli őket.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A biborhere.

Ez a nálunk még eddig aránylag kevésbé ismert és kevésbé elterjedt herefaj sokkal nagyobb figyelmet érdemelne gazdáink részéről, mint a milyenben tényleg részesül. Mert ha nem tartozik is a legelsőrendű takarmánynövények közé, de lehetnek olyan körülmények, a mikor nagyon is jó hasznát vehetjük. Azért, mivel éppen mostanában van ezen herének legjobb vetési ideje, helyénvalónak tartjuk róla egyetmást elmondani.

A biborhere, déli Európa némely részében vadon terem s nevét szép biborszinü virágaitól vette, melyek utóbb meghosszabbodó gombokat alkotnak. Szárai, valamint levelei szőrösek. Tenyészési ideje nem hosszú, mindössze egy év, illetőleg ha ősszel vetjük, a következő évben fejezi be életét, éppen mint az őszi buza. Legjobban szereti a meleg, de azért nem aszályos éghajlatot és az inkább száraz természetü,

mint nedves vályogtalajt, a fagy iránt pedig meglehetősen érzékeny. Mithogy egyéb kevésbé kényes, gazdagabban fizető és jobb minőségű takarmánynövényünk akárhány van, alig volna nálunk érdemes a biborherével foglalkozni, ha egy kitünő jó tulajdonsága nem volna, a mely megfelelő viszonyok közt, nagyon is ajánlatossá teszi a termelését. Ez pedig az, hogy nagyon korán ad tápláló zöldtakarmányt. S ebbe rejlik a biborherének becses volta. A kik ezen szempontból karolják föl termelését, azok, — ha t. i. a talaj és éghajlat alkalmas, — becses takarmánynövényre tehetnek szert a biborherében, míg a kik más tekintetekben füzneek hozzá vérmes reményeket, azok, ritka eseteket kivéve, esalatkozni fognának.

De hát különben elég a biborherének azon egy jó oldala is, hogy igen korai zöldtakarmányt ad.

A biborhere vetésének legjobb ideje augusztus hó és szeptember eleje. Később vetve is sikerülhet ugyan, de ezt már nem igen tanácsos koczkatatni, mert mint mondtuk, növényünk a fagyok iránt érzékeny levén, ha még ősszel jól meg nem erősödhetik, akkor, kivált ha hó nincs s száraz, kemény fagyok járnak, nagyon könnyen tönkre mehet. Ha idején vetettük a biborherét és jól kitelelhetett, akkor gyakran már április utólján is, de rendszeren május elején, vagy közepén virágzik, midőn is kaszálható és föltakarmányozható.

Szokták a biborherét többnyire magában vetni, ősziék alá rendszeren megmunkált földbe, mintegy 15 kilogramm magot számítva 1 magyar hold (1200 négyszögöles) földre, de sokkal ezélszerűbb azt rozsszal együtt vetni, olyan formán, hogy előbb a rozst elvetjük és elmunkáljuk mint rendszeren szokás, körülbelül 60 litert számítva holdanként, azután a tetejébe vetjük keresztben a biborherét, melyek elég, ha tövisboronával behuzatjuk.

A kétféle magot azért kell külön vetni, mert a biborhere, mint általában a többi herefajok is, éppen nem szereti a mély vetést, már pedig a rozsszal egyszerre vetve, aránylag mélyen kerülnének alá.

Ha rozsszal vetjük a biborherét, annak három előnye van. Nevezetesen először a rozs még őszen jól elbokrosodván, leveleivel nagyon jó védelmül fog a kényes herének a fagy ellen szolgálni, másodsor így a takarmánytömeg jóval nagyobb lesz, mintha tiszta herét vetettünk volna, harmadszor a zöldtakarmány táparánya is kedvezőbb lesz s a biborhere légenytartalmának a gazdasága szépen kiegyenliti a rozs ebbeli szegénységét.

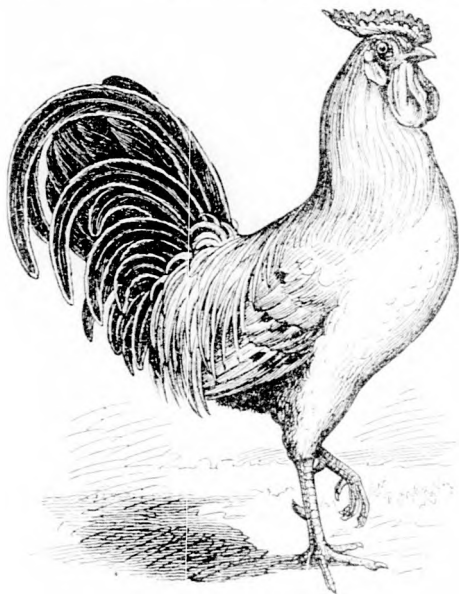
A biborherét korán kell kaszálni, mihelyt virágzani kezd, azért, mert később nagyon elfásodik, midőn aztán a jószág nem igen szivesen fogyasztja. Lehet belőle szénát is készíteni, a mi szintén jó takarmányt ad. Ha lekaszáltuk a biborherét, a földet igen jó állapotban hagyja vissza s utána még vethetünk azon évben korai tengerit, esalamádét, kölest, muhart stb., mert sarjunak meghagyni a

biborherét nem érdemes. Csupán egy jó kaszálást ad, míg a sarjuja már oly csekély, hogy azért nem érdemes meghagyni. Nem kell még feledni, hogy a biborhere-mag hamar veszíti csiraképességét, azért lehetőleg ideai termésű magot kell vetésre használni, ha pedig régebbi magot volnánk kénytelenek használni, akkor a rendes mennyiségnél többet vegyünk, mert egy része úgy sem fog kikelni. Végül megemlítjük, hogy lehet a biborherét tavaszon is vetni, védnövénytől vagy anélkül, de ez nem ajánlatos, mert egy az, hogy a tavaszi fagy és szárazság gyakran elpusztítja, más meg az, hogy legnagyobb előnyétől, a nagyon korai takarmányhozamtól elesünk s a föld is későn, júliusban, augusztusban szabadul föl utána.

A hamburgi tyukok.

Ezt a fajtát legkivált ott tenyésztik, a hol a tojáshozamra fektetnek a főszűly. A hamburgi és a vele rokonságban álló tyukfajták 200—220 tojást tojnak évente s ezért a jó tulajdonságukért az angolok és németek nagy mennyiségben tenyésztik. A

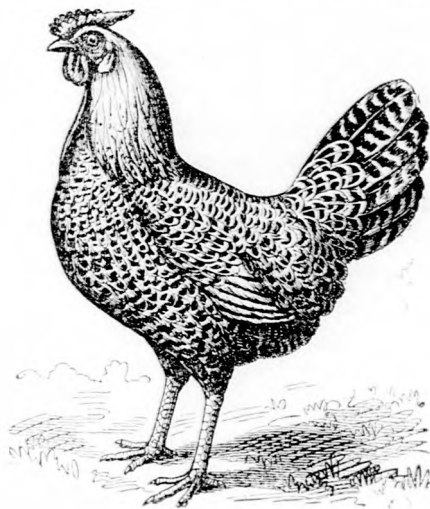

Hamburgi kakas.

hamburgi tyuk tojása nem túl nagy, de igen izletes. Pecsényének azonban a hamburgi tyuk nem ajánlható, mert a kékes lábak, a kis termet és a kékes-fehér bőr, mindoly tényező, a mi nem szolgál előnyére. Sőt az a hibája is meg van a hamburgi tyuknak, hogy a husa igen kemény. Angolországban

rendszerint 5—6 hónapos korukban vágják le a hamburgi csibéket, mert ekkor még husuk élvezhető, sőt izletes is.

A hamburgi tyuk nem nagy, de igen szép testalkatu állat, tollazatának színe zöldes vagy fekete sárgával pettyezve, vagy fekete fehérrel pettyezve és ez utóbbi színűeket ezüst pettyesek néven árulják. Tarajuk rózsaaalaku, hátul hegyes s színe vérvörös.

Hamburgi tyuk.

Igen élénk állatok, szeretik a mozgást, erősen kifejlett szárnyukat le is szokták vágni, mert nincs az a magas kerítés, melyen keresztül ne repülnének. A kakasok farktollai dusak és magasan iveltek. Különböző nem nagy igényű fajta ez, bogarakat, férgeket s elhullott gabonaszemeket szorgalmasan fölszedik a tarlón. Mint említők, a hamburgi tyukot csak nagy tojáshozamáért tenyésztik.

Szamárhurut ellen egyszerű házi szer a következő: Husz gramm borkösöt, 10 gramm biborbogarat (cochenille) 10 deka meleg vízben fölolvastunk. Ezen gyógyszerből 4—5 éves gyermekeknek naponként 1 kávéskanállal adunk, kisebb gyermekeknek kevesebbet, nagyobbaknak többet és azonkívül egy pár cseppet, ha rájuk jön a göresös köhögés. Enyhe, meleg idő mellett minél többet kell a gyermekeknek a szabad levegőn tartózkodnia, akkor gyorsan beáll az enyhülés és rövid időn teljesen elmúlik a baj.

Orrvérzés ellen egy német orvos igen ajánlja az antipirint. Heves vérzésnél meg kell áztatni egy kis gyapotesomót folyékony antipirin-oldatban és azt az orrlyukba dugni. Mindig megszűnik a vérzés és nem alszik meg a vér az orrüregben.

Az ezredév ünnepe.

A király az állatkiállításon.

A királyt országos gondok újra Budapestre szelítették, mert az idén a magyar fővárosban üléseznek a delegációk. Mekkora lehet ő felségének érdeklődése minden iránt, a mi népeinek jólétével és haladásával összefügg, az kitűnik abból, hogy még ezt az alkalmat is megragadta és kiment az állatkiállításba.

A király vasárnap pontban egy órakor érkezett ki a kiállítás területére s a jelenlevők lelkesült éljenzése közben leszállva kocsijáról a bizottsághoz lépett, melynek élén Darányi földmivvelésügyi miniszter fogadta, mire megkezdte ő felsége körutját a magyarfajta szarvasmarhánál kezdve s legelőször gróf Csekonits gulyabeli kiállításához ért, honnan tovább haladva megpillantotta az egyik csarnok bejárásánál Kállay Béni közös pénzügyminisztert s azonnal hozzásietett és kitüntető szíveséggel üdvözölte őt.

Miután Kállaytól megtudta ő felsége, hogy abban a csarnokban van elhelyezve a 145 darabból álló bosnyák-hercegovinai állatkiállítás, mindjárt bevezetette magát oda és behatóan megtekintette az érdekes gyűjteményt. A király élénk érdeklődést tanusított a bosnyák-hercegovinai állattenyésztés fejlesztése iránt; meglepetésének és megelégedésének többszörösen kifejezést is adott az okszerű keresztezések kielégítő eredményei felett. Távozáskor ő felsége Kállay Béninek a látottakért elismeréssel adózott.

Ugyanezen istállóban megtekintette még báró Buttler Ervin, József főherceg és Szapáry Gyula gr. gulyamarháit, mely utóbbi gyűjteménynél maga a gróf szolgált felvilágosításokkal, innen tovább haladva a mezőhegyesi m. kir. állami ménésbirtok gulyamarhájához ért, hol a rendkívüli szép állatok a legnagyobb mértékben lebilincseltek ő felsége figyelmét, ki érdeklődését nem titkolhatván, újabb meg újabb kérdéseket intézett Julián Bálint igazgatóhoz a gulyára vonatkozólag.

S innen továbbhaladva, megsejmelte ő felsége Keglevich István gr. és a munkácsi főbérnökség jeles állatjait, azután Krassó-Szörénymegye együttes kiállításához ért s utána Vas megye népies kiállítását tekintette meg, hol Radó Kálmán szolgált felvilágosítással. Ezután a tolnamegyei valóban gyönyörű népies kiállítás ragadta meg figyelmét, hol Molnár József szolgált felvilágosítással. Tovább haladva Frigyes főherceg kiállításánál állapodott meg, hol csodálva hallotta, hogy a főherceg tehénállománya 700 darab, innen tovább gróf Schönborn E., gróf Wimpfen és a fogarasi ménésbérnök kiállítását nézte figyelemmel.

Innen a bábolnai m. kir. ménésbirtok kiállitá-

sához érve, ő felsége a rendkívüli gyönyörű anyag és állomány fölött kiváló megelégedését és bámulatát fejezte ki. Ezután gyors léptekkel Széll Kálmán gyönyörű kiállításához ért ő felsége, hol maga a tulajdonos kalauzolta.

Ez igazán nagyszerű kiállítás megtekintése után harmadfél óráig tartó körutját befejezte s még egyszer elismerését nyilvánítván ő felsége Darányi miniszternek, kocsiba ült és a jelenlevők lelkesült éljenzése közepette eltávozott a kiállítás területéről.

Az egyetemi ifjuság ünnepe.

A budapesti tudományegyetem ifjusága a héten tartotta ezredévi ünnepélyét, mely az egyetemi templomban zászlószenteléssel kezdődött. A templomban előkelő közönség jelent meg, közte *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszter, *Bedő* Albert államtitkár s közéletünk kitűnőségei, a kik a zászlóanya, gróf *Wenckheim* Frigyesné körül csoportosultak.

Vaszary Kolos bíboros hercegprimás rövid mise után megáldotta a zászlót, a melyet diszruhába öltözött ifjak tartottak a térdelő zászlóanya előtt. A zászló nagyon szép, hatalmas ércrudon lengő piros, fehér és zöld színű nehéz selyem. Az egyik oldalán Magyarország czimere van művészi himzéssel kivarrva, a másikon Szűz Mária képe, alatta ezzel a felirattal:

Isten, király, haza.

Beszentelés után a hercegprimás gyönyörű beszédben buzdította az ifjuságot isten és a haza szeretetére.

A beszéd után *Wlassics* miniszter a király nevében az első szöveget verte a zászló rudjába, majd József főherceg nevében Forinyák tábornagy verte bele a másodikat, a ki után *Vaszary* Kolos hercegprimás, gróf *Wenckheim* Frigyesné, a zászlóanya s a többi előkelőségeink következtek.

A templomból a Vigadóba vonult a társaság s az egyetemi polgárság, a hol az ünnepi beszédek következtek, a melyek között gróf *Apponyi* Alberté maradandó hatást gyakorolt úgy az ifjuság, mint a közönség szívére. Kifejtven beszédében a zászló jelentőségét s az ifjuság feladatát; így fejezte be lelkesítő szavait: E zászló alatt nincsen helye a csüggedésnek, az elvtelenségnek, hanem csak a hatalomnak, a tetterős, férfias határozatoknak. Ezt a zászlófelavatást az ifjuság részéről tett szent fogalomnak tekinti, hogy minden magyar ifju fogadást tesz arra, hogy a magyar nemzeti egységnek, a magyar állami önállóságnak őre lesz. Lelkes éljenzés és taps tört ki e beszéd után, a közönség felállt, a nők kendőiket lobogtatták feléje, s a lelkesedés sokáig nem csilapult le.

A szép ünnepély csak késő délután ért véget.

Négyezer nyolczszáz diák.

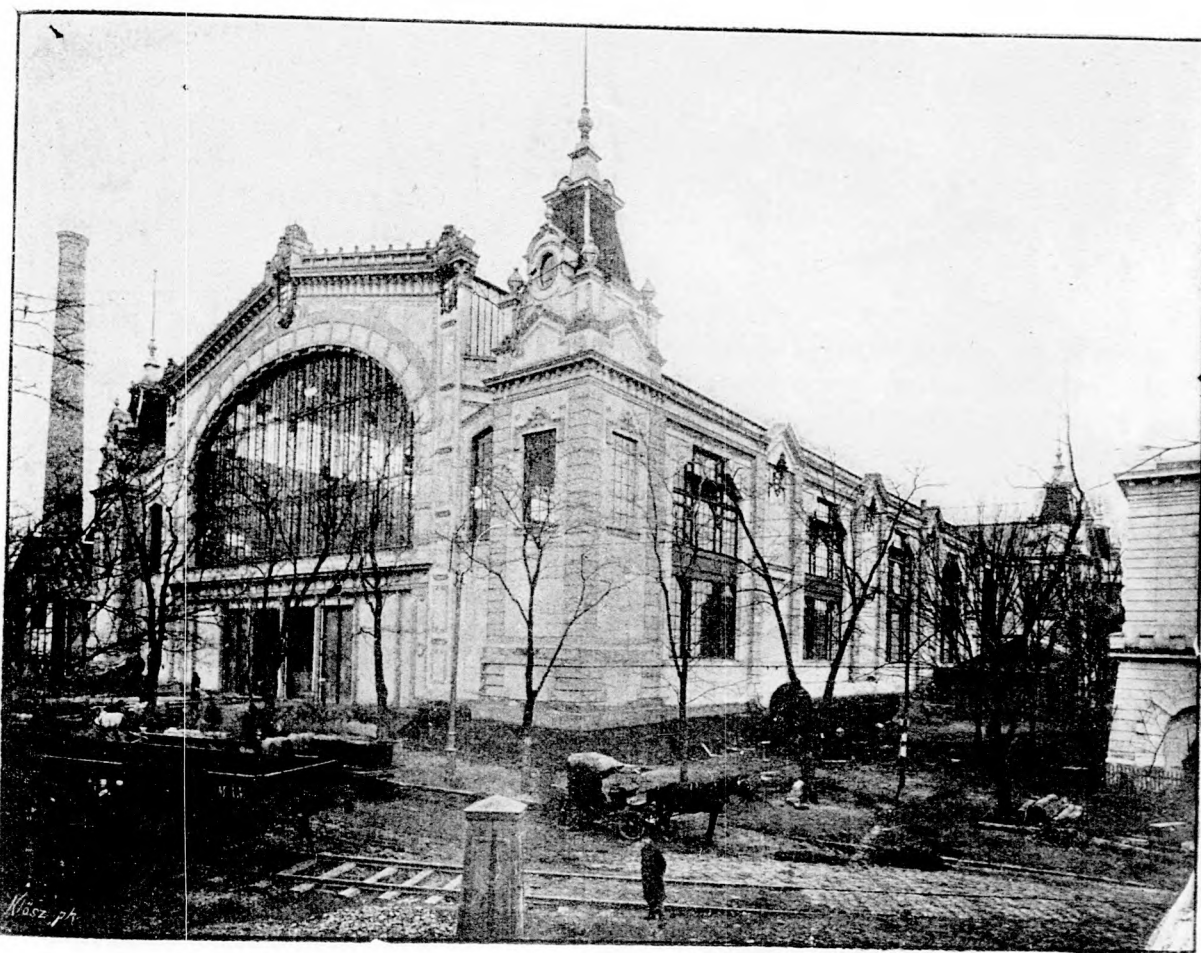
Van-e szebb látvány az ifjuságnál, kivált mikor erőtől duzzadvó tagokkal, ruganyos léptekkel, szép rendben ügyességét meg bemutatni. Repes az embernek szíve örömeiben, mert ki magát s a maga ifjuságát látja újra, ki a jövő nagy embereit szemléli bennök, de egy sines, kit remény, a jövő iránti remény ne lelkesítene tanuló ifjuságunk láttára.

A szélrózsa minden irányából 124 középiskoláról mintegy 4800-an gyűltek fel az országos tornaversenyre. Képvisele volt az országnak majdnem minden városa, a melyben gimnázium vagy más magasabb iskola van, mind elküldte legjobb tornászait.

e mellett a testre is gondoljunk. Minél egészségesebb és erősebb a test, annál hatalmasabb benne a lélek.

S a mi ifjuságunk e tekintetben, ugy látszik, igen jó kezekben van, mert a mi gyakorlatot csak bemutattak, az mind meglepő és nagyszerű volt, ugy hogy a királynak is gyönyörűsége telt ebben a „jövő” Magyarországnak.

A tornaünnepély napján már kora délután kezdett gyülekezni a nagy közönségen kívül előkelőségünk több kimagasló alakja. Megjelentek *Wlassics Gyula*, *Dániel Ernő*, *Josipovich Imre*, *Lukács László* magyar miniszterek, a magyar képviselőház számos tagja, a kiállítás igazgatósága és számos előkelő tanférfiu.

Gépcsarnok.

Az első napon hétfőn csak próbát tartottak abból, a mit másnap a király előtt is bemutatnak. Volt ott futás, ruddal ugrás, szabad ugrás, sulydobás s a tornaszerekkel és tornaszereken való gyakorlat, hogy a nagy közönségnek, a mely azt nézte, tán jobban dobogott a szíve, mint a diákoké, hogy alkalmuk volt a király előtt is bemutatni testi gyakorlottságukat, ügyességüket. Böles dolog is manapság, a mikor annyit ül füledt levegőben a tanuló mozdulatlanul, a testét is gyakorolnia, különben ennek a valamikor déledeg magyar nemzetnek csak kores és esenevész utódaira mutathatnánk rá. Az élet és a civilizáció megkövetelik a sokat tanulást, de nem tiltják, hogy

A mikor már a felvonuló tornászifjak első csoportja belépdelt a térre, jelentették a király érkezését, kit *Wlassics* közoktatásügyi miniszter üdvözölt néhány szóval, hálás köszönetet mondva neki megjelenéséért.

Midőn a király páholyában megjelent, lelkes éljenzéssel fogadta őt a közönség.

A király nagy érdeklődéssel nézte a tanuló-ifjuság felvonulását, mely egy egész órát vett igénybe.

Legelől vitték az országos tornaszövetség hatalmas zászlóját, melylyel a király előtt tisztelegtek. Ezután festői változatosságban következtek az egyes iskolák.

A folvonulás után az ifjak 27 oszlopban álltak fel. Csak most tárult fel a gyönyörű kép a maga teljes pompájában.

A mikor a téren elhelyezkedtek, adott jelre öt ezer ifju ajkáról hangzott fel az „éljen a király” kiáltás, mely megreszkettette a levegőt és elérzékenyítette az embereket.

Majd felhangzott a Kölesey örök szép himnuszának lelkesítő hangja a tornász ifjak ajkáról. A zászlók tisztelegtek ennek eléneklése alatt. Az ének után kezdődött a verseny.

A király egyes ügyes gyakorlatok láttára mindig dicsérettel és elismeréssel fordult Wlassics miniszter felé és igen meleg szavakban megdicsérte a rendezőket, hogy a tornatanítás terén olyan szép eredményeket értek el.

A király annyira érdeklődött a versenymutatók iránt, hogy lement a diákok közé s elejétől végig ott maradt a szép ünnepélyen. Már esteledett, mikor elhagyta a kiállítási versenypályát. Ifjuságunk pedig örömtelten állott fel ismét oszlopokba s büszkén vonult be a városba.

*

Dorogh és Tokod esztergommegyei községek az ottani bányatársulatokkal egyetemben méltóan ünnepelték meg e hó 25-én Magyarország ezeréves fennállásának emlékét. Az ünnepi beszédet Pelezer Lipót doroghi esperes-plébános mondta, mely nagyhatású volt, visszapillantást vetve hazánk ezeréves multjára s hazafiságra, vallásosságra buzdítva az ifjuságot. Az iskolák növendékei szavaltat és énekkel járultak az ünnep sikeréhez, melynek lefolyása után a szabadban szépen sikerült népünnepélyt rendeztek.

Óriási szalámi.

Mindenki tudja, hogy így, kiállítás alkalmával, a ki csak teheti, remekelni akar. Egy budapesti czég háram darab nehéz sertés husából készítettett a kiállításra egy 150 kilogramm súlyu szalámirudat, de midőn ezt a kiállításba szállították, az óriás-szalámi szállítás közben eltörött. Mivel pedig életében mindenki csak egyszer tud remekelni, a fenti czég is ujabban csak egy 100 kgr. súlyu szalámirudat tudott előállítani s ez díszesíti jelenleg a kiállítás sörköstoló csarnokát. Ajánljuk az éhes látogatók figyelmébe.

Képeinkhez.

A kiállítás fényes csarnokai közül mai számunkban a gépesarnokot és Hubert pezsgőgyáros pavillonját mutatjuk be, megtoldva a kiállítás falujából a zala-megyei parasztházzal.

A gépesarnokban van világra szóló iparunk legelterjedtebb ágának számos gyártmánya; ott vannak ugyanis gépeink, a melyek tekintetében az egész világgal kiálljuk a versenyt.

A Hubert-féle pezsgőpavillon is érdekes a maga nemében, mert jele annak, hogy ma már pezsgőért sem kell külföldre mennünk, ha éppen kedvünk szottyán ebből a nagyon is uras italból is kortyintani. A honi pezsgő is elég jó, de a mi fő, olesőbb mint a francia, alig kerül annak egy ötödébe.

MULATTATÓ.

Lányok, lányok ne higgyetek . . .

Lányok, lányok ne higgyetek
A mai legénynek!
Fordítsatok hátat neki,
Barnának, szökének!
Édes méz foly az ajakán,
De mit ér ha csalfa!
Ha megvette a szivedet:
Eldobja, kaczagja.

Hej legények ne higgyetek
A mai leánynak!
Fordítsatok hátat neki,
Szökének, barnának!
Édes méz foly az ajakán,
De mit ér, ha csalfa!
Ha megvette a szivedet:
Eldobja, kaczagja.

Czifra Zsuzsi.

— Elbeszélés. —

— Hej, be vigan vagytok! Boresa, Lizi! Azt hinné az ember, hogy a fél falu ég, vagy katonákat verbuválnak, olyan lármát esaptok. Még olvasni se hagyják az embert!

E szavakkal dorgálta Kövesd főtisztelendő esperes ura a kutnál ácsorgó szolgálókat, kiknek pattogása folyvást zavarta a tornáczon az olvasását.

Most se volt foganata a szavának, mert a zajgás csak egyre tartott a két szolgálója meg a szomszédbeli lányok között. Utóvégre is kénytelen volt

a szelidlelkű öreg ur a belső szobájába vonulni, hogy nyugodtan olvashassa végig az ujságát.

— Hát csakugyan ide jön lakni Kövesdre az az ágrólszakadt? — kérdi kiketetlen fejrázással Boreza.

— Ide az, ide a hitvány! De iszen itt nem soká rontja a levegőt, arról jót állók, — pattog a falu rózsájának nevezett Lizi leány s úgy megrángatja a vedret, mintha már is az a bizonyos félelmetes jövevény került volna a kezébe.

— Csak azt szeretném tudni, toldja a szót az egyik szomszédbeli leány, — hogy hová szállásolja be magát?

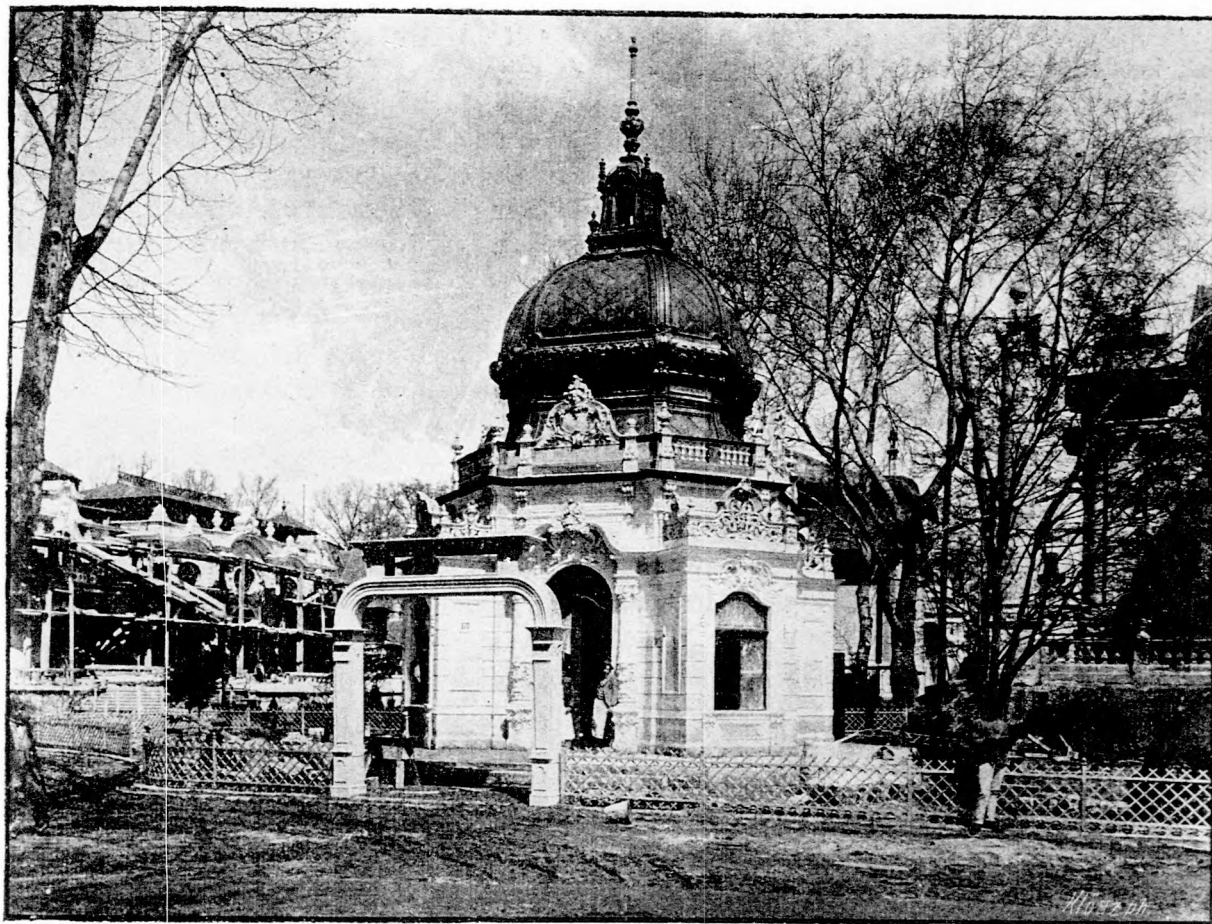
— Bizonyosan a cigányok közé.

Hej, de ez az aranyidő hamar elmúlt.

A zsidelyes ház leégett s odaveszett az istállóban a négy ökör a három lóval együtt. El kellett adni a szántóföldeket, hogy éhen ne veszzenek. A gazd' uram aztán napszámba járt s felesége, a jó Erzsók asszony is elment kötni, krumplit kapálni, szüretelni azokhoz a szomszédokhoz, kik nem régen még nekik dolgoztak.

Bezzeg le is nézték a ezifra Zsuzsit, Tollu István büszkeségét a leányok, mikor elszakadt, elköpött a sok szép viganó...

Zsuzsi eleinte fel se vette, mint sanditanak rá úgy félszemmel, mint suttognak róla; úgy tett, mintha észre sem vette volna őket. De mikor ujjal

Hubert pezsgőgyár pavillonja.

— De azért fogadni mernék, hogy kényesebb lesz még a bíró Teránál is. Hej, ha az én helyemet merné elfoglalni vasárnap a templomban...!

— No már azért én is a szeme közé néznék!

— De meg én is...

De hát legyen elég a szóból, hogy mondom el szépen sorjába mi az a nagy dolog, a mi miatt ugy neki tüzelődtek a kövesdi hires leányok...

Lakott valamikor a szomszéd faluban, Zuhányban egy jómódu, derék gazdaember. Tollu István volt a becsületes neve. Négy ökre járt ki a mezőre és három igáslova állott az istállóban.

kezdték rámutatni még a zsidó szolgálói is, akkor már felforrt benne a méreg és szép akart lenni, szebb és ezifrább, mint régen.

Honnan, honnan nem, senki se tudta, de minden vasárnap volt rajta valami uj.

Pedig otthon egyik csapás jött a másakra.

Zsuzsi hol az egyik, hol a másik legényt tartotta bolonddá, mignem aztán egyszer jó szeretőre akadt Timár Jóskában. Ez ugyan nem vette tréfára, hogy a lány fittyet hány neki is, hanem kapta magát s egy sötét éjszaka belőtt a Zsuzsáék nyitott ablakán, csakhogy a hűtelen helyett a betegen fekvő Tollu István uramat érte a golyó. Éppen annyi ideje maradt csak, hogy meggyónhatott a szegény.

Timár Jóska pedig eltűnt; mai napig sem tudja senki, hogy hova veszett.

A kenyérkereső nélkül maradt szerenesétlen anyja egy darabig csak dolgozgatott, sőt meg is kereste volna a mindennapi kenyeret, ha az a gonosz Zsuzsi lánya nem lopkodta volna el a keresménye felét, hogy pántlikát, üveggyöngyöt meg tudja a jó isten, mit vegyen magának.

A régi lakásból is kiszorultak s egy kis szobácskában huzódtak meg a felsősoron. Hanem azért a jó isten most se hagyta volna el őket, mert a jólelkű uraság mindig tudott adni nekik valami könnyebb fajta munkát, de az az átkozott czifra Zsuzsi, amióta a jegyzősegéd rávetette a szemét, nem nyulna kapához vagy gereblyéhez még az urasági kastélyért sem.

Most kezdődött még csak a „ki vagyok, mi vagyok!”

Még neki állt feljebb. Oda se nézett a többi lányok felé. A csipke és pántlika meg csak úgy lengett rajta.

Nem kérdezték már, hogy honnan telik a sok czifraságra? Hiszen ad neki a tekintetes segédjegyző ur, meg az anyjától is lop, ha van mit.

Azonban az élet kereke egyet fordult.

Tollu Istvánné végre belátta, hogy ez sehogy sincs így rendén. De mit tegyen? Elrejtette a pénzeeskéjét ágyába, bevarrhatta a régi ködmönbe, mit még lakodalmára vett neki a boldogult ura, isten nyugosztalja szegényt! bedughatta a mestergerenda repedései közé, már másnap dehogy tudta megtalálni. Hiába esengett, hiába könyörgött annak a rossz gyermeknek:

— Ne hord el azt a pár keserves krajczárt! Mit fogunk enni holnap?

Zsuzsi csak mosolygott.

— Majd lesz minden, ha jegyzőné ténsasszony leszek, ne busuljon édes anyám!

Végre a szegény asszony — miután szóval-tettel semmire sem mehetett — neki busult és egy este tántorogva jött haza, természetesen pénz nélkül. Ott hagyta a zsidónál.

Ritka nap volt azután, ha nem dülöngve botorkált hazafelé, sőt néha haza sem ment, hanem kényelmesebbnek találván a falu széles árkat, ott ütötte fel éjjeli tanyáját.

Egy szombat este czifra Zsuzsi megint csak maga maradt otthon. Már átkozni is kezdte azt a vén banyát, ki neki . . . anyja volt.

— Megint kiesepentem a reménységből; — mormogá — hej, pedig mily szép az a csinált virág a bíró Tera mellén!

Lebontotta a szegényes ágyat, eloltotta a garasos faggyugyertyát és lefeküdt.

Hozzá volt ugyan már szokva anyja kimaradásához, mégis ma valami nyugtalanosság fogta el szívét.

Künn az eső zuhogott, a kutyák vonítottak, mindez rémitette. Végre elszunnyadt; de valami receszenésre ijedve ugrott föl félálmból. Borzadva gyújtotta meg a gyertyát s ime az egyetlen kép, mely a Boldogságos Szület ábrázolta, a földön hevert összetörve.

— Ez rosszat jelent, — suttogá — itt tovább nem maradhatok.

S az elesendesülő esőben, villám és menydörgés között üzte őt a *babona* a jegyzői lak felé, hogy a segédjegyzőhöz szállásolja be magát egyelőre.

Utjában az árok mellett kellett elhaladnia, mely most tele volt esővízzel . . .

Rossz sejtelen szoritotta össze szívét, amint a villám vakító fénye visszasugárzott a telt árok fölött.

Rettenetes, örületes előérzet töltötte el keblét és sejtelen való volt. Édes anyja ott himbálózott a zavaros habok tetején, szétbomlott hajával és ruhájával fölakadva az ákácok ki-kiálló gyökerében.

Czifra Zsuzsi kövé válva állt meg a hulla mellett; majd örületes kiáltásai fölköltötték a szomszédokat, kik haza vitték a szánalomraméltó anyát, kit leánya könnyelműsége kergetett a sirba.

Másnap eltemették. A fél falu követte az egyszerű, fekete koporsót, melyet a plébános készítetett az elhunytak . . . Zsuzsi pedig fölvette a legczifrább, a legkeményebb szoknyáját, a gyöngyöt háromszor körülesavarta nyakán, hajába négy színű pántlikát font s oly közönyös arezczal lépdegélt a koporsó után, mint a kit nem érdekel semmi, csak a ruhája.

Asszonyok, leányok összebujtak, sugtak-bugtak, hogy minő szivtelen ez a czifra Zsuzsi, még az anyját sem sajnálja.

Igazok volt. Zsuzsi többé nem érzett, szive elfásult, elméje megtompult azon az éjszakán.

Mikor aztán befödtek a sirt, mely anyját örökre elfödte, büszkén végigtekintett magán és szokatlan kényes léptekkel, magasra emelt fővel hagyta el a temetőt. Folyton ruháját nézte, nem piszkolódott-e be a tarka viganó? Egyre igazgatta a nyakán a czifra kendőt s a többi lányokra csak egy-egy lenéző pillantást vetett.

Néhány napig Zuhányban maradt; de mikor elfogyott a kenyere, beállított a háziasszonyhoz felmondani. Neki ez a lakás kicsi is, csunya is, béresnek való . . . Majd talál ő magának szebbet is, jobbat is Kövesden.

A ki ismeri a falusiakat, az bizonyára nem akad meg azon, hogy déltájban Kövesden a pap szolgálói már hősieskedtek a veder mellett, hogy így, meg amugy főzik le majd czifra Zsuzsit . . .

De hiába esattogtak-pattogtak, mert Zsuzsi a csóri uton ment ki a faluból és nines senki sem Zuhányban, sem Kövesden, a ki azóta látta volna őt. Legfőlebb egy-két csóri gyerek beszél, hogy ő látott valami czifra lányt az országuton.

Várhattak a főtisztelendő esperes ur szolgálói akár tíz esztendeig, még sem köthettek volna belé.

Rögeszméje támadt s elment Timár Jóska után a világba...

De azért Zuhányban mai napig sem tudják még, hogy czifra Zsuzsi esztét vesztette azon éjjel.

Mesemondó.

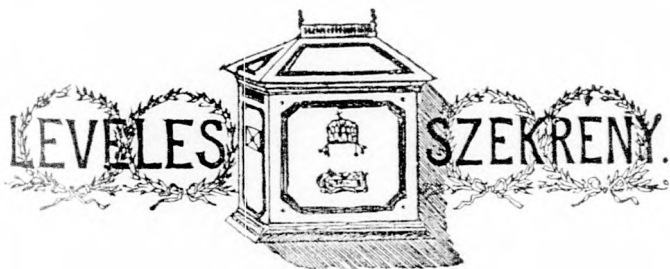

Talpraesett védelem.

Bíró: István gazda, magát a szomszédja bevádolta, hogy kiütötte a fogait.

István gazda: Önvédelemből tettem, kérem alászan. Azzal fenyegetett, hogy ha még egyet szólok, leharapja az orromat, tehát kénytelen voltam kiütni a fogait, hogy meg ne haraphasson.

Németh Béla, Antony István, Németh András, Szántói Imre, 91. J. M. Gy, Braun Emil uraknak: sorsjegyeik nem nyertek.

O J. urnak, Dana-Földvár. A szőlő permetezésére legjobb a bordói keverék, a mit úgy készít, hogy egy hektoliter vízben 2 kiló rézgáliczot felolvaszt és 2 kiló égetett meszet tesz hozzá. A mész nemcsak arra való, hogy a leveleken meglehessen látni, hol van permetezve, hanem azért is, hogy jobban tapad a folyadék és azért kell a mész, mert a rézgálicz egymagában nagyon erős. Ezt a bordói keveréket azonban a permetezés előtt zsákon meg kell szűrni, mert különben a permetező diója hamar betömődik. Szódával is készíthet jó permetező keveréket és pedig úgy, hogy

2 kiló rézgáliczot és 2 kiló kristályos szódát (nem mosószódát) egy hektoliter vízben felolvaszt. Ez is jó. Az azurin gyenge, a tiszta rézgálicz pedig leégeti a leveleket.

V. J. urnak, Annatelep. Ha a tojások éretlensége alatt azt érti, hogy nincs héjuk, vagy az nagyon gyenge, akkor legkönnyebben segít a bajon úgy, hogy tyukjainak az ételük közé egy kis porrátorrt krétát vagy égetett meszet kever.

Paczul J. urnak. Ugy tudjuk, hogy jövő hónap elsejétől rendszeresen megjelenik.

Gombár Gy. urnak. A reáliskolából a gimnáziumba csak úgy veszik fel, ha leteszi a latin nyelvből a vizsgát. Erre tehát a vakáció alatt erősen kellene készülni. A mi a segélyt illeti, azt itt a fővárosban nem igen kap. Ha evangélikus, akkor adja Pozsonyba az ev. gimnáziumba, ott tápintézet is van, a melyben az első esztendőben 42 forintot, a többiben pedig már csak 26-ot fizet egész évre ebédért, vagy ha nagyon jól tanul, hát ingyen is felveszik. A többi kiadás sem valami nagy, úgy hogy 15 forinttal havonként egészen jól kijöhet.

Vizállás.

Máj. 26—27.		Máj. 26—27.						
	m é r		m é t e r					
Duna:	Pozsony	4.22	4.08	Kraszna:	N.-Majtény	0.39	0.54	
	Komárom	4.52	3.30		Tisza:	M.-Sziget	0.76	0.76
	Budapest	3.96	0.27			Tekeháza	1.56	0.—
	Dun.-Földv.	1.89	9.06			Tisza-Ujlak	9.20	0.—
	Mohács	4.97	5.82			V.-Namény	5.59	2.01
	Gombos	5.42	5.38			Záhony (Cs.)	1.39	0.00
	Ujvidék	4.36	4.56			Tokaj	1.74	1.82
	Zimony	0.77	3.00			Tisza-Füred	5.52	5.50
	Pancsova	3.72	3.77			Szolnok	2.34	2.29
	Drenkova	3.85	1.30			Osongrád	4.76	4.84
	Orsova	3.67	3.74			Szeged	3.05	2.96
	Rába:	Sárvár	1.00			1.03	TörökRécese	3.53
Győr		35.8	2.75	Titel		4.43	4.54	
Zala		2.05	2.10	Latorcza:	Munkács	0.25	0.42	
Vág	Trencsén	0.73	1.92	Ondova-T.	Bártfa	0.55	0.50	
	Szered	0.52	0.52	Sztropko	0.42	0.—		
Dráva:	Zákány	0.43	0.45	Hoór	0.62	0.63		
	Barcs	1.89	1.95	Bodrog:	Zemplén	3.78	3.77	
	Eszék	2.95	2.86	Berettyó:	B.-Ujfalu	1.40	1.47	
	Sziszek	2.19	2.93	Körös:	Nagyvárad	0.23	0.21	
Száva:	Mitrovicza	4.07	4.—	Tenke	0.26	0.18		
	Kis-Kostély	1.08	0.96	Borosjenő	0.02	0.09		
Temes:	Kiszető	0.86	0.85	Békés	2.54	2.66		
	Temesvár	0.54	0.00	Gyoma	1.56	1.68		
	N.-Becker.	0.89	0.77	Déva	0.56	0.08		
Szamos:	Deés	0.82	0.80	Arad	0.28	0.21		
	Szatmár	0.96	0.92	Makó	1.32	1.04		

Budapesti piaci árak.

Budapest, június hó 6-án.

Gabona. (Árak métermázsánként értendő.) *Buza* 79—81 kg. *tiszavidéki* 6.95 frttól 7.05 frtig, *pestvidéki* 6.95 frttól 7.05 frtig, *fehértmegyei* 6.70 frttól 7.10 frtig, *bácskai* 6.95 frttól 7.30 frtig, *bánsági* 6.85 frttól 7.05 frtig.

Rozs 70—72 kg. 6.20 frttól 6.30 frtig.

Árpa: *takarmánynak* 60—62 kg. 4.40 forinttól 4.70 frtig, *égetni való* 62—64 kg. 5.10 frttól 5.70 frtig, *sörfőzdei* 64—66 kg. 6.25 frttól 7.60 frtig.

Zab 39—41 kg. 6.00 frttól 6.25 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 3.95 frttól 4.00 frtig.

Liszt ára 100 kgrkint.

Sz.: 0.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
11.90	11.60	10.00	10.50	9.70	9.20	8.80	7.40	5.00.

Buzakorpa, finom 3.60—4.60, durva 3.50—4.10 frt. zsákkal együtt.

Egyéb magvak: vörös lóhere erdélyi: 26—32 frt; luczerna 35—42 frt; baltaczim 9—9.1/2 frt; takarmányrépa 22—25 frt; mák 17—18 frt; tavaszi bükköny 6.—6.50 forint; bab fehér nagyszemű 7.50—8.50 frt, — törpe 8.50—9.00 frt, tarka 6.— frt; lencse 7—12 frt, borsó 8.50—9.50 frt. Köles 5.25—5.50 forint, Kendermag 8.75—9.25 frt. Repce: 8.00—9.75.

Marhavásár fizetnek páronként: elsőrendű jármos ökörért 330—345 frtig; középminőségűért 250—300 frtig; gyenge minőségűért 250—290 frtig; hizott magyar ökörért mm.-ként élősúlyban 26—30 frtig, hizott tarka ökörért 24—30 frtig. Fejős tehén, magyar fajta 90—100 frtig, tarka 60—150 frtig darabonként. Élő borju 1 kgr. élősúlyért fizetnek minőség szerint 24—38 krt. Vágott borju 1 klgr. hussúlyért fizetnek 42—58 kr.

Juhvásár: hizalt ürü páronként 21—26.00 frt, feljavított juh 10.00—15. frt, kiverő juh 11—14. frt.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 40% és 45 kgr. levonás az életre. Elsőrendű 320—380

kilogr. nehéz sertésért 44—45 kr, vidéki sertés könnyű páronként 250 kilóig 39—42 kr.

Baromfivásár. Lud páronként 3.50—6.50 krig, kacsa 1.30—3.50 krig, tyuk 1.20—1.60 krig, esirke 80—1.20 krig, kappan 1.90—2.80 pulyka 3.50—5.00 krajezárig.

Takarmányvásár. Réti széna 2.20—2.80 frt, muhar 2.40—2.70 frt, zsupszalma 2.20—2.40 frt, alomszalma 1.25—1.50 frt.

Vegyesek. Tojás forintonként 50—55 darab. Szalonna 45—48 kr. Vaj Ia. 80—160 kr., IIa. 70—120 kr. Olvasztott vaj 60—100 kr. Méz sárga csurgatott 26—30 kr. Viaszk 1.45—1.65 kr.

Mütrágyák. Thomas-salak 22—25% 3.40—3.75 frt. Kálitrágya 20—22% 2.75—3.00 frt. Vasgálicz Ia. 3.40—3.75 frt, Vasgálicz IIa. 2.75—3.25 frt. Rézgálicz 24.—25.— frt. (100 krgként 50 kgos Budapestén.)

Kis lottó-huzások.

— Junius 3. —

Brünn 74 1 80 44 65

Junius hó.

HETI NAPTÁR

Szt. Iván-hava.

A hó és hét napjai	Római katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög keleti naptár	N A P		H O L D	
				kel óra percz	nyugszik óra percz	kel óra percz	nyugszik óra percz
23. Kath. Ev. Luk. XVI. 16—24. — Prot. ev. Luk. XVI. 19—31. — Gör. Ev. IV. 5—42.							
7 Vasárnap	D. 2. Róbert.	D. 1. Tr. Lukr.	26 F. 2. Korpács.	4 9	7 52	1 25	4 8
8 Hétfő	Medárd	Medárd	27 János p.	4 5	7 53	1 46	5 18
9 Kedd	Primus és F.	Prim., F.	28 Eutik	4 5	7 54	2 11	6 30
10 Szerda	Margit kir.	Ezekhiel	29 Theodózia	4 5	7 54	2 43	7 41
11 Csütörtök	Barnabás	Barnabás	30 Izsák szer.	4 5	7 55	3 25	8 41
12 Péntek	J. sz. sz.	Bazilides	31 Hermejas	4 5	7 55	4 23	9 30
13 Szombat	Antónia	Tóbiás	1 Junius, Juszt.	4 4	7 56	5 33	10 8
14 Vasárnap	D. 3. N. Vazul	D. 2. Tr. Elitz.	2 F. 3. Mikefor	4 4	7 56	6 52	10 38

Kwizda-féle
Korneuburgi
marha-táppor

több mint 40 év óta a legtöbb istállóban használatban étvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelő-képesség fokozása czéljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajezár. Valódi csakis akkor, ha a fenti védjeggyel van ellátva. Kapható minden gyógyszerárban és drogueriában.

Főraktár:
Kwizda Ferencz János

esász. és kir. osztr.-magyar és román királyi udvari szállító kerületi gyógyszerárban, Korneuburg, Bécs mellett.

LOUIS FEDOR

nemzetközi gépcsarnoka

NYIREGYHÁZÁN.

Ajánlja felülmulthatatlan Zimmermann-féle sor- és szórvetőgépeit, hegyes és sík talajra. Sack- és más rendszerű egy-, kéttő és hárombarázdas aczélekeit, boronák, sima szeges, gyűrűs, Cambridge és Croskill hengereit. Szecska, répavágók legkülönbözőbb kivitelben.

Daráló-gépek, 49
petroleum-motorait,
és
lóherecséplőgépeit.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. Váci-körut sarok.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtökéletesebb és tartósságánál fogva a legolcsóbb és legtökéletesebb permeterizógép a **Vermorel-féle**

„ECLAIR“

peronospora permeterizógép, mely eddig minden versenynél az első díjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő.

Ar 21 forint csomagolással.

„Azurin“ 1 frt 25 kr. kilogrammja,

„Rézgálicz“ 26 1/2 frt métermázsánként,

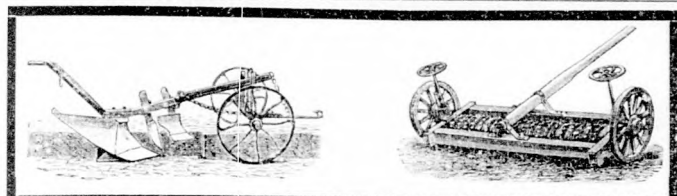
„Raffaháncs“ 60 kr. kilogrammja.

Ajánlunk
legjobb minőségű és megbízható

vetőmagvakat

jutányos áron.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE.

Megjelent

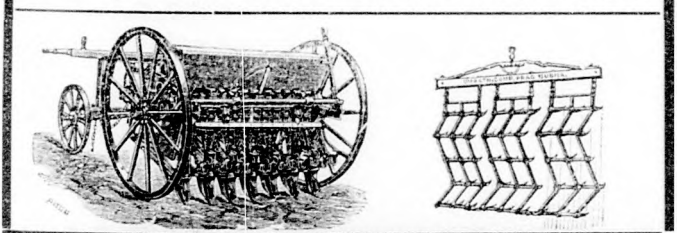
és a t. gazdaközönség figyelmébe ajánljuk 1896-iki főárjegyzé-
künkkel, melyet kívánatra szívesen megküldünk. Mindenki meg-
fog győződni ennek áttekintése után, hogy ugy **nagy választék,**
mint **olcsó árak** tekintetében **első helyen** állunk a mezőgazdasági gépipar terén.

Minden szükségletnek megfelelő egy- és többvasu **ekéket, boronákat, hengereket** a legjobb kiállításban próbára is szállítunk. **Szabadalmazott egyetemes vetőgépkörműkről** minden tartózkodás nélkül állíthatjuk, hogy a **jelenkor legtökéletesebb sorvetője,** mentve az utóvegekben gombamódra felszaporodott „új rendszerű“ vetőgépek minden hibáitól.

Hollingsworth lögréblyék, szénaforgatók, Cormick-féle fúkaszaló és aratógépek eredi gyári áron. 133

UMRATH és TÁRSA

mezőgazdasági gépgyárosok,
Budapest, Váci-körut 60. szám.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megöröbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

hangszergyáros, csász. és kir. udvari és hadsereg szállító

BUDAPEST, II. ker. Lánchíd-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányú fuvó-, vonó- és ütőhangszereit és azok alkatrészeit valamint különö hangu cimbalmaid.

Községi és tűzoltói zenekarok felszereléséhez szükséges fuvóhangszerek a legjutányosabb árban és legelőnyösebb feltételek mellett szállítanak. **Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb ár mellett eszközöltetnek. Régi hangszerek becsereztetnek.** Erős orgonahangu harmonikakból külön árjegyzék kérendő.

iskola hegedűk 3fr-től felfelé.

KÖZSÉGI DOBOK

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valódi becsérték alapján 20-60 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás 14 nap alatt.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díj-talan. Beküldendő csakis a telekkönyvi kivonat, kataszterív. Konvertálás bélyeg- és illetékmentes. Cím:

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.

Budapest, Váci-körut 39. sz. Legnagyobb Ingatlan és Jelzálog-Forgalmi-Intézet a monarchiában egyedül, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

Hirdetések felvételnek

a kiadóhivatalba

Budapest Üllői-út 25.

Köztelek.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalánál megrendelhető:

Honfoglaló

↔ **őseink**

↔ **históriája**

(Magyarország ezredéves története).

Irta: **Alpári Lajos.**

A mű röviden és érdekesen tárgyalja Magyarország ezredéves történetét, melyet minden magyar ember, kell, hogy ismerjen. A szöveget 8 szép nagy kép díszíti.

A Független Ujság előfizetői 20 kr-ért, nem előfizetők 25 kr-ért rendelhetik meg.

A budapesti gyapju-aukcziók

ez idei első sorozata július hó 8-án fog megindulni. Árverési raktár gyanánt a m. kir. államvasutak dunaparti tehérpályaudvarának egy helyisége szolgál. Az ezen raktárba ezimzett és szeptember hó 30-ig eladott gyapjuk után sem raktárber, sem raktárhoz való szállítási beraktározási és mérlegelési díj nem számíttatik. Azonfelül ezen gyapjak szállítási díjkezdvezményekben is fognak részesülni.

Bejelentéseket elfogad és felvilágosításokkal szolgál

HELLER M. és Társa
Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

Kurcz Lipót és Társa

photozinkografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirály-utca 13.

Készít:

mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

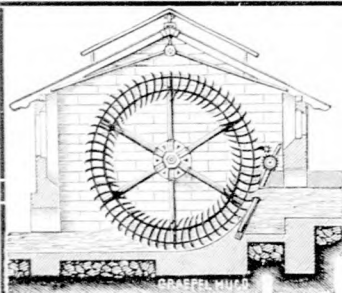
Clichéket

Chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto)-typia, fametszet stb. útján.

Térképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografailag legszebben és legolcsóbban sokszorosítottak.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

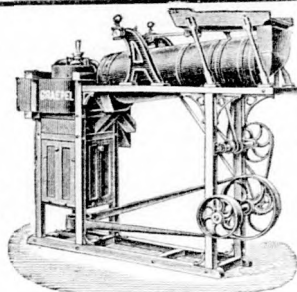
Vizikerekek, turbinák, gőzgépek, gőzkazánok minden nagyságban őrlőmalmok és egyéb ipartelepek üzeméhez

Őrlőmalmok, vámmalmok berendezését és átalakítását a legjobb rendszer szerint elvállal

Graepel Hugó, gépgyáros

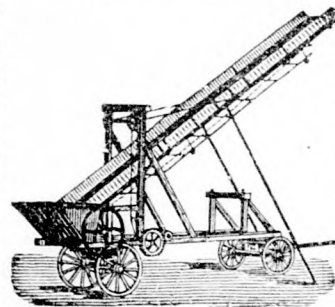
BUDAPEST, V. ker., Külső váczy-ut 46. szám.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

FRIEDLAENDER szab. szalmakazalozója

(Elevator)

2½—12 lóerejű gőzeséplőkészletekhez a mozgony megterhelése nélkül alkalmazható. Megtakarít a gőzeséplésnél 8—10 embert naponta.

Több mint 1000 darab már üzemben.

Szállítja teljes kezeség és olcsó árak mellett

FRIEDLAENDER JÓZSEF

mezőgazdasági gépgyára

BUDAPEST,

kerepesi-ut 17-ik szám.

Kimerítő árjegyzékek ingyen és bérmentve.

1115

Igen érdekes regények leszállított áron.

Portómentesen megküldve 1 forint helyett **40 kr.**

Nem szabad szeretnie.

Irta: Bodrogi Lajos.

Egy csodaember kalandjai.

Irta: Conan Doyle, ford. Fáy J. B.

Az erdész ur fia.

Elbeszélés Theurriet Andréól.

A malom története.

Irta: Sudermann.

Angyal és ördög.

Irta: Mathers Helén.

„BELLA.”

Érdekes regény. Irta: Anna Vertua Gentile.

Mi a szerelem?

Arab regény. Irta: F. Marion Crawford, fordította: Fáy J. Béla.

Megrendelhetők lapunk kiadóhivatalában Budapest, Köztelek.